

sledoval, bylo to současné umění. Přesto jsou jeho obrazy do něj až neuvěřitelně zarádatelné. Na dadaistických nebo surrealistických výstavách by dokonale splynuly. Mezi mnohými Schwittersovy kolážemi, produkty berlinského dada raných 20. let a Wölfliho kolážemi není téměř rozdíl. Vy-počet úroků, stejně jako Wölfliho básně a texty, to vše je krystalický čisté a autentické dada. Kdo koho mohl ovlivnit? Raději neodpovídat...

Vztahy mezi vnějším a vnitřním nejsou důležité. Velký objevitel neznámých světů se malíčkostmi nezabýval. „Co všechno jsem na uvedených cestách božským nekonečným vesmírem, po zásluze zvaným věčností, zažil, viděl, slyšel a přestál, vymyká se zvládnutí k jeho nekonečné a obrovské velebnosti, velkoleposti a mnohotvarosti veskerému popisu,“ napsal ve svém textu v *Zeměpisném sešitu*. Přes marnost popisu Wölfli neustále sděluje. Za jediný způsob sdělení zvolil používání symbolů, pro nás bohužel nesrozumitelných. Jako kdyby veděl, že si můžeme navzájem sdílet jisté

informace o svých zážitcích, ale nikdy zážitky samotné.

Mimo jízdní řády

Huxley v knize *Brdny vrtinami* říká jasněji: byla s Wölfliem spojena) se podobá člověku pod neustálým vlivem mezikalínu. Není schopný se uzavřít vůči prožívání reality (...), protože vzdoruje zakladním faktům a protože mu nikdy nedovolí vidět svět obvyčejným lidským očima. „Mohli bychom se tedy před Wölfliho obrazy domnívat, že rozličně „jiné světy“, s nimiž se někteří lidé tu a tam setkávají a přicházejí s nimi do styku, náleží jakému- si vyššímu Vědomí, jež náleží Veskeré mysli. Můžeme se s ní spojit v duchovních cvičeních, pomocí drog a hypnózy díky šamanům, okultismu či silenci. Jen tak je možno pochopit, proč jsou pohledy „jinam“, které zaznamenali lidé pod vlivem drog, okultních a mediálních praktik, moderní umělci stejně jako pravěci tak podobné. Jako kdyby zobrazovali, někdy tak přesně jako Wölfli, jednu skutečnost. Ale pozor. Nahlédnout do Veskeré mysli není do-

voleno všem okultistům, silencům a narko-

manům. Právě to je mimo naše chápání. Švýcarský superlak Adolf Wölfli, který od roku 2001 spojuje pozemské vzdálenosti, není jen paradoxní, vskutku postmoderní poctou kdysi zneužívanému umělci. Je do Wölfliho kreseb nasadnout a vydat se do jiných světů. Prostě následovat. Obávám se, a mám tu naději, že tam platí zcela jiné jízdní řády.

Předplatiťel Art+Antiques mají nárok na snížené vstupné.

ADOLF WÖLFLI: STVOŘITEL UNIVERSA

poradatel: ABCD a Galerie hlavního

města Prahy

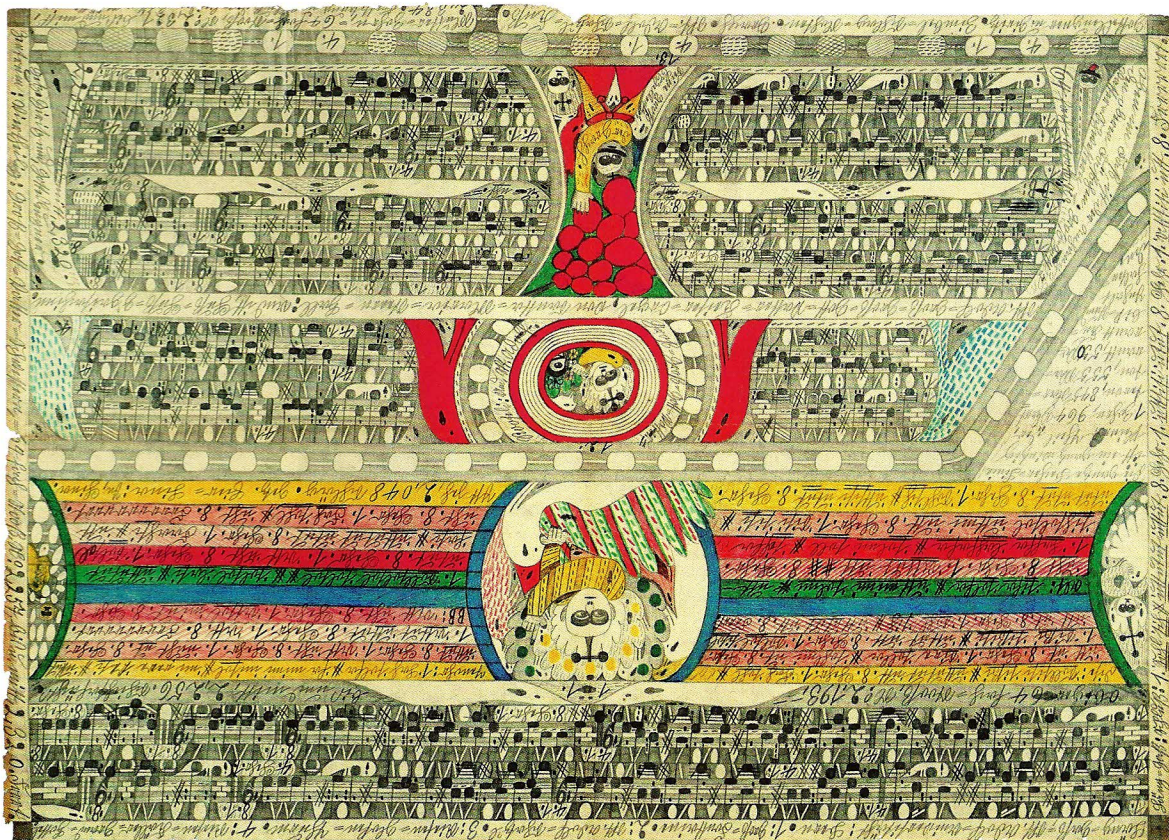
místec: Dům U Kamenného zvonu

kurař: Daniel Baumann, Terezie Zemánková

katalog: Art+Antiques

termín: 22. 2. – 27. 5. 2012

www.adolfwolfli.cz

ADOLF WÖLFLI: PRA-PRA-PRADĚDEČEK ROOSELI / 1915 / tužka, pastelky, novinyový papír / 72,2 × 100 cm